

то движение на душа-та. Благородни-те инстинкти, здравий-тъ разумъ и възвишенни-те чувства съобщаватъ на тело-то съвършено други движения, и оставятъ други следи и образи, противни на ония, произведени отъ дебелашки-те инстинкти, недостатъчния-тъ умъ и низки-те чувства.

Такива впечатления, произведени въ тело-то чрезъ инстинкти-те, мисли-те и чувства-та, мѣчно са изглаждатъ; те толкова поддѣл-боко са вкореняватъ, колко-то по-често са повтарятъ. Следъ време, те съвършено завладяватъ всичка-та душа, подчиняватъ я на себе си, увеличатъ и съсредоточаватъ я, некога после некоя борба; те инстинкти, мисли и чувства, които съ приели начало-то си отъ тая съща душа. Подъ тоя начинъ са събиратъ навици-те и характеръ-тъ на човека.

Душа-та като е свободна може да са бори противъ такова посягание на организма; тя може съ повторени усилия да измени посока-та на развитие-то си и следва по другъ пътъ. Но когато истече вече първа-та младостъ и настане мъжество-то, когато членовете дойдѣтъ до съвършенна-та си форма и ягкостъ, тогава вече е твърде мѣчно, даже и невъзможно, това да направи; първи-те впечатления всякога щѣтъ да са показватъ на вѣжикашность-та.

II.

За потвърдени на гореказани-те ни мисли, щемъ да приведемъ една малка частъ изъ сѣчинения-та на известния физиологъ Клодъ-Бернара :